

[Pelle Voigt]

tab, eller i tilfælde af, at arealerne afhændes til et andet formål end almennyttigt byggeri. Netop dette ændrede den borgerlige firkløverregering i aktstykke 182 med en bemærkning, som ikke blot var en teknisk udfyldning, sådan som boligministeren var inde på, men som var en beslutning om, at man under alle omstændigheder ville udbetale garantien ved garanti-periodens udløb den 31. december 1991. Det er et væsentligt problem, som jeg også tror i ærlighedens interesse at SF må vedkende sig et medansvar for. Vi var i hvert fald ikke tilstrækkelig opmærksom på den ændring, der skete i den ny regerings tid.

Vi havde derimod en stærk tro på, at borgerlige boligministre, som har påført landet mange ulykker, ville være opmærksom på denne sag og ville udnytte en anden bestemmelse i begge aktstykkerne, nemlig en bestemmelse om, at boligministeren til enhver tid havde ret til og mulighed for at gribe ind i denne sag og kræve arealerne afhændet, hvis det stod klart, at det ikke var muligt at få dem bebygget, eller at der ikke ville ske noget i sagen i øvrigt på tilfredsstillende vis.

Jeg mener med andre ord, at vedtagelsen, den borgerlige firkløverregerings fremlæggelse af og den efterfølgende godkendelse i Folketingets Finansudvalg af aktstykke 182 har givet Boligministeriet og de efterfølgende boligministre et ganske kraftigt ansvar for at følge denne sag og for i givet fald at anvende de sanktionsmuligheder, som var nedlagt i aktstykkerne, til at lægge pres på selskaberne for, at der skulle ske et eller andet i den ene eller den anden retning og eventuelt en tidligere afhændelse af grundene.

Derfor synes jeg, at det bliver overordentlig interessant, hvis vi ikke kan nå det i dag, så i udvalget at få afklaret, hvad disse borgerlige boligministre fra Centrum-Demokraterne, Venstre og De Konservative egentlig i disse 10 år har foretaget sig, for at der ikke skulle blive tale om, at aktstykke 182 skulle blive en ren blankocheck. For det var aldrig intentionen hos de folk, der vedtog den oprindelige statsgaranti.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er selvfølgelig vigtigt at få de ting, som hr. Pelle Voigt gør opmærksom på, afklaret.

Men hr. Pelle Voigt må også vedstå, at det andet aktstykke, altså nr. 182 fra 1983, var der kun to partier der stemte imod, nemlig Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet. SF har altså både stemt for aktstykke nr. 1 og aktstykke nr. 2.

Af hr. Pelle Voigts ordførertale fremgår det nu, at for SF var det ikke kun et spørgsmål om at sikre beboerne; det var også et spørgsmål om at få videreført disse boligselskaber. Det forstår jeg ikke, for når man ellers vurderer SF's politik, har det aldrig tidligere været SF's politik at holde hånden over den slags selskaber, som har været ude i dårligt ærinde. Derfor har jeg svært ved at forstå, hvorfor SF dengang valgte at holde hånden over dem. Ville det ikke netop i den diskussion, vi har i disse år om, hvorvidt den offentlige sektor og halv- og hel-offentlige selskaber bare skal skalte og valte, netop have været godt at sige: O.k., hvis man har kvajet sig i disse boligselskaber, må man også tage ansvaret for det, frem for at staten kommer og fejrer op.

Endelig glemte hr. Pelle Voigt at fortælle, hvorfor SF syntes, det var så vigtigt at sikre, at den privatkapitalistiske Handelsbanken slap med skindet på næsen, frem for at de havde fået sig en lærestreg allerede på daværende tidspunkt.

Hr. Pelle Voigt siger, at han ikke kan forstå, hvad der er Fremskridtspartiets mål – om staten bare skal trække sit tilsagn tilbage. Der er to parter, der har indgået en aftale, og når man efter 10 år skal vurdere, om den aftale er blevet overholdt, må man se på, om begge parter har overholdt aftalen i løbet af den 10-års-periode, og vores påstand er, at boligselskaberne ikke har overholdt deres del af aftalen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Det sidste synes jeg er et juridisk set overordentlig tvivlsomt argument, men jeg vil gerne være med til at drøfte spørgsmålet i Boligudvalget og se på, om vi kan finde tungt belæg for – eventuelt støttet af boligministeren – at boligselskaberne har overtrådt deres del af den aftale, der blev indgået i 1982, og som blev udbygget og bekræftet i 1983. Jeg tvivler på det.

Jeg må sige, at SF's holdning til en videreførelse af de boligselskaber, som der var tale om i 1982, var den, at det var bedre at sætte disse